

SCRISOARE PASTORALĂ 2021

NAȘTEREA DOMNULUI ȘI DUMNEZEULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Hristos Se naște! Măriți-L!

„Toată făptura să se îmbogățească, să se bucure și să dănuiască, că Stăpânul tuturor a venit să viețuiască împreună cu robii, izbăvindu-ne din stăpânia celui străin, pe noi, cei covârșiți de stricăciune”.

Canonul Înainteprăznuirii, Icosul Cântării a treia

Preaiubiți fii duhovnicești în Hristos:

Preacucernici și Preacuvioși Părinți, Venerabili Monahi și Monahii,
Iubiți Credincioși ai de Dumnezeu păzitei noastre Episcopii,

*„Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Hristos să vă dăruiască har și pace,
iar de la noi, arhieresti și părintești binecuvântări!”*

Iubiți Credincioși,

Din nou, Dumnezeu ne-a binecuvântat să prăznuim nașterea în trup a Fiului Său și Domnului nostru Iisus Hristos. Nașterea Sa a fost vestită de la începutul istoriei omenirii. Nașterea în trup a Fiului lui Dumnezeu Tatăl a fost rânduită prin Fecioara Maria din Nazaret în timp real, în timpul domniei împăratului roman Cezar Augustus. Creștinii mărturisesc nașterea lui Hristos de fiecare dată când rostesc Crezul. *„Cred... și într-Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat [trup S-a făcut] de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara, și S-a făcut om”.*

Acest eveniment este „începutul mântuirii”. Venirea Domnului Iisus are ca scop lucrarea dumnezeiască, mântuirea. El a venit pentru a desființa neascultarea lui Adam și a Evei, pentru a restaura ceea ce ei pierduseră. Înfațișarea Mântuitorului Hristos ca păstorul cel bun este una cu care toți suntem familiarizați. Așa cum reținem din cuvintele citate, El a venit să ne izbăvească din robia morții. Așadar, aceasta nu este doar o sărbătoare anuală în calendarul nostru creștin, ci este un act universal, atemporal al lui Dumnezeu pentru întreaga umanitate. Păstorul cel Bun a venit să răscumpere toată omenirea din toate generațiile până la a Doua Sa Venire și restaurarea universală.

Cuvintele încântătoare ale acestui imn di Canonul Înainteprăznuirii ne înalță inimile spre nădejde și pace duhovnicească. Nădejde, pentru că Dumnezeu Însuși a venit pe pământ și bate la ușa inimii noastre sau, mai bine zis, ușor și afectuos, precum un tată își trezește copilul din somn pentru a-i vesti un dar, acela al iubirii. Prin venirea Sa, suntem încredințați că totul este bine. Pace duhovnicească, pentru că toate tulburările noastre, frustrările noastre, îngrijorările noastre sunt înlăturate prin ridicarea noastră pe umerii Lui, îmbrățișându-ne, pentru că „... *a venit să viețuiască împreună cu robii Săi*”. El este, cu adevărat, Păstorul cel Bun și Iubitor.

Sfântul Chiril ne amintește că: „*Această pace s-a realizat prin Hristos. Căci, de Unul singur ne-a împăcat cu Tatăl și cu Dumnezeu, luând din mijlocul nostru vinovăția vrăjmașă, împăcând două popoare printr-un singur om și unind într-o singură turmă pe cei din cer și pe cei de pe pământ.*” (Ziua de Crăciun)

O preocupare majoră a omului modern este singurătatea lui. Deși este înconjurat de numeroase imagini și persoane, această singurătate nu este rezultatul faptului de a fi singur din punct de vedere fizic, ci acela de a se simți nesigur din punct de vedere duhovnicesc de a fi vrednic de Creatorul său. Omul tânjește după Dumnezeu, Tatăl său. Adam și Eva L-au respins pe Creator, iar El i-a lăsat singuri. Dar, fiind un Tată iubitor, El a sădit sămânța speranței împăcării prin promisiunea venirii Fiului Său și de a „viețui împreună cu robii Săi”.

Sfântul Apostol și Evanghelist Matei împărtășește cu noi cuvintele Arhanghelului: „*Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta... Ea va naște Fiu și vei chema numele Lui: Iisus, [care înseamnă mântuitor] căci El va mântui poporul Său de păcatele lor*” (Mt. 1, 20-21). Aici se pune în evidență făgăduința, sămânța împăcării.

Iisus vine să se sălășluiască printre noi și să ne mântuiască de păcatele noastre. Mai mult decât atât, El ne restabilește într-o viață nouă și fără de sfârșit, ne eliberează din starea de „stricăciune”, adică din autodistrugere. Fiind veșnic, Iisus ne dăruiește darul vieții veșnice. Nașterea Sa, cu adevărat, produce bucurie și voie bună.

Cugetând asupra imnului, „*dănuim, pentru că Stăpânul tuturor a venit*”. Sfântul Efrem Sirul ne înalță inimile și ne îndeamnă să ne schimbăm viețile prin contemplările sale asupra sărbătorii: „*Aceasta este ziua care a deschis o poartă în slava cerului pentru rugăciunile noastre. Astăzi, Domnul naturii împotriva naturii Sale a schimbat; să nu ne fie lucru anevoios să ne schimbăm voințele rele... Astăzi, Dumnezeirea S-a întipărit pe Sine Însăși în umanitate, ca și umanitatea să se întipărească și să se facă podoabă în pecetea dumnezeirii*”. („Imnul 1 la Nașterea Domnului”)

Acest îndemn pentru noi ne înfățișează că, așa cum Dumnezeu cel Atotputernic Și-a asumat starea noastră decăzută, tot așa și noi ar trebui să râvnim să ne înălțăm din singurătate și

egocentrism la starea de a fi, în mod real, fiii și fiicele Sale. „Să fim cu luare-aminte, fraților, ... care ... în preștiința dumnezeiască suntem destinați a fi părtași împărăției celei cerești a lui Dumnezeu și egali ai îngerilor Săi...”. Sf. Grigorie al Romei (PL 76, col. 1103)

În aceeași manieră, Sfântul Ioan Gură de Aur ne invită să „... ne bucurăm și să ne veselim...”. „Veniți, deci, să prăznuim Sărbătoarea. Pentru că în această zi, robia străveche a luat sfârșit, diavolul este nimic, demonii fug, puterea morții este frântă, paradisul s-a deschis, blestemul este înlăturat, păcatul este îndepărtat de la noi, greșeala a fost ștearsă, adevărul a fost restabilit... viețuirea cea cerească a fost însământată pe pământ, îngerii comunică fără teamă cu oamenii, iar oamenii acum vorbesc cu îngerii.”

El explică în continuare: „Cum de sunt posibile toate acestea? Pentru că Dumnezeu este acum pe pământ, iar omul în ceruri; din toate părțile toate se unesc. El a devenit Trup, iar nu Dumnezeu, pentru că El era deja Dumnezeu. De aceea S-a făcut trup, pentru ca pe Cel pe Care nu L-a cuprins cerul, să-L primească astăzi o iesle. Pe El, Cel care, dintr-o încurcătură, a creat o cale deslușită...”. („Omilie în dimineața de Crăciun”, PG 56, col. 385)

În cele din urmă, Sfântul Leon, Papă al Romei, ne încurajează prin cuvintele sale: „Recunoaște, creștine, vrednicia care-ți este dăruită. Fiind făcut părtaș al naturii dumnezeiești, nu lăsa nicio fărădelege să te târască înapoi în viața rușinoasă de altădată. Fii răspunzător față de capul și trupul căruia ești membru. Prin taina botezului, ai devenit templul Duhului Sfânt”. („Omilie în ziua de Crăciun”, PL 4, col.190)

Preaiubiților, să dăm mulțumire lui Dumnezeu pentru această prăznuire și să prindem curaj cu ocazia acestei sărbători a mântuirii. Să ne bucurăm, anul acesta, așa cum nu am făcut-o niciodată. Să alergăm la Păstorul cel Bun și să ne aruncăm în brațele Lui, pentru a fi înălțați spre nădejde și pace. Să-i strângem pe cei dragi în jurul nostru și să mărturisim neîncetat vestea cea bună și minunată, Evanghelia, aceea că Dumnezeu a venit în mijlocul nostru pentru a viețui cu noi și pentru a ne mântui, astfel încât să devenim desăvârșiți în prezența Lui pentru veșnicie.

Hristos Se naște! Măriți-L!

+ NATHANIEL, Arhiepiscop